

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobců: a) V. S.
b) K. S.
oba státní příslušnost Ukrajina
oba toho času v Pobytovém středisku Havířov
Na Kopci 5, Havířov 735 64
oba zastoupeni Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem,
sídlem 70 200 Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad štolou 3,

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 12. 2019 č. j. OAM-946/ZA-ZA11-ZA22-2019 a č. j. OAM-945/ZA-ZA11-ZA22-2019, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloby se **zamítají**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce a) se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2019 č. j. OAM-946/ZA-ZA11-ZA22-2019. Žalobkyně b) se včas podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2019 č. j. OAM-945/ZA-ZA11-ZA22-2019. Uvedenými rozhodnutími žalovaný rozhodl, že žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Žaloba žalobce a) je vedena pod sp. zn. 63 Az 56/2019, žaloba žalobkyně b) pod sp. zn. 63 Az 58/2019. usnesením ze dne 3. 1. 2020 č. j. 63 Az 56/2019-8 byly obě věci spojeny ke společnému řízení s tím, že jako věc hlavní bude vedena věc sp. zn. 63 Az 56/2019.
2. Žalobci namítali, že se žalovaný nesprávně nezabýval tím, zda nedošlo v jejich vlasti k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Poukázali na to, že se žalovaný nevypořádal s jejich tvrzením, že od poslední jejich žádosti o udělení mezinárodní ochrany se situace v zemi jejich původu natolik změnila a vyostřila, že tato skutečnost zakládá nutnost posuzovat jejich žádost jako přípustnou. Žalovaný pochybil i v tom, že se nedostatečně vypořádal se skutečností, že důvodem, proč se žalobce a) vyhýbá základní vojenské službě, je jeho náboženství, tj. hinduismus. Dle žalobců žalovaný neobstaral relevantní a aktuální informace o zemi původu k posouzení hrozby vážné újmy v případě jejich návratu do země původu ani k probíhajícímu trestnímu řízení. Zcela ignoroval skutečnosti a důkazy jimi uváděné. Žalovaný zcela nedostatečně posoudil odůvodněné obavy žalobce a) a z toho plynoucí obavy žalobkyně b) z nuceného nástupu žalobce a) do armády, neboť si neobstaral relevantní informace, na základě kterých by mohl učinit objektivní úvahu o zhodnocení jejich individuální situace. V případě, že se žalobce a) vrátí na Ukrajinu, hrozí mu trest odnětí svobody až do výše 3 let, a to kvůli vyhýbání se vojenské službě.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žalob. Dle žalovaného nebylo shledáno, že by se objevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které nebyly bez jejich vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčící o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žalobcem a), že mu v zemi původu hrozí pronásledování kvůli vyhýbání se povinné vojenské službě z důvodu náboženského přesvědčení, žalovaný konstatoval, že tato byla žalobci objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a žalobce tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za natolik závažnou pro důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je tedy důsledkem pouze jeho vlastního zavinění, že tato údajná nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Nad rámec výše uvedeného žalovaný poukázal na to, že žalobce v pohovoru k první žádosti o udělení mezinárodní ochrany výslovně uvedl, že základní vojenskou službu ve vlasti neabsolvoval ze zdravotních důvodů. Rovněž s vyznáním své víry neměl v zemi původu žádné problémy a konkrétně sdělil, že na Ukrajině je náboženská svoboda, což potvrzují i Informace OAMP. Žalovaný dále poznamenal, že je obecně známou skutečností, že zákon na Ukrajině stanovuje odvodní věk mezi 18 až 27 lety. Žalobci je 48 let a navíc do východní části bojů jsou nasazováni již jen vycvičení dobrovolníci. Žalobkyně b) neuvedla žádné nové skutečnosti, které by

nebyly bez jejího vlastního zavinění předmětem zkoumání v předchozím řízení o mezinárodní ochranu. Z informací o zemi původu plyne, že na Ukrajině nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobců k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by jim hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobci se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve stanovené lhůtě, ani ke dni rozhodnutí soudu, nevyjádřili a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělili.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s., v platném znění, v mezích žalobních bodů, a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.
6. Ze správních spisů vyplývá, že dne 25. 10. 2019 podali žalobci opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a) sdělil, že je ukrajinské státní příslušnosti i národnosti. Poslední místo bydliště ve vlasti měl ve městě Avdějevka. Z Ukrajiny odcestoval společně s rodinou a na území České republiky vstoupil 20. 6. 2017. Vyznává hinduismus. Nikdy nebyl členem politické strany ani hnutí. O mezinárodní ochranu v České republice žádal poprvé v roce 2017. V roce 2019 rovněž požádal o mezinárodní ochranu v Německu. Je zdravý. K důvodům, které ho vedou k opakovanému podání žádosti o mezinárodní ochranu, žalobce a) uvedl obavu z postihu za vyhýbání se vojenské povinnosti v zemi původu. Pro své náboženské přesvědčení nemůže jako hinduista vzít zbraň do rukou a od svých kamarádů se telefonicky dozvěděl, že z tohoto důvodu bylo v jeho vlasti proti němu zahájeno trestní stíhání. Na Ukrajině je společenská situace, se kterou je pro svou filozofii i přístup k životu v rozporu. Žalobkyně b) sdělila, že poslední místo bydliště ve vlasti měla ve městě Avdějevka. Nikdy nebyla členkou politické strany ani hnutí. Vyznává hinduismus. Žalobce a) je jejím manželem. O mezinárodní ochranu v České republice žádala poprvé v roce 2017. V roce 2019 požádala o mezinárodní ochranu v Německu. Je zdravá. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedla obavu z postihu jejího manžela a syna z důvodu vyhýbání se vojenské povinnosti. Od známých a sousedů ví, že jim chodí předvolání. Domů se nemohou vrátit, protože podle sdělovacích prostředků tam probíhá ostřelování. Vyjádřila obavu, že v případě návratu do vlasti budou její manžel a syn po překročení hranic zadrženi a zatčeni, neboť jim pro vyhýbání se vojenské službě hrozí trest odnětí svobody až do výše 3 let.
7. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobců o mezinárodní ochranu, kterou podali 21. 6. 2017. Správní řízení ve věci žádosti žalobce a) o mezinárodní ochranu bylo vedeno pod č. j. OAM-498/ZA-ZA11-2017. Žalobce a) v pohovoru k první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že základní vojenskou službu ve vlasti neabsolvoval ze zdravotních důvodů. Rovněž s vyznáním své víry neměl v zemi původu žádné problémy a sdělil, že na Ukrajině je náboženská svoboda. Správní orgán mezinárodní ochranu žalobci a) neudělil. Rozhodnutí bylo vydáno 26. 9. 2017. Žalobkyně b) v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označila za důvod podání žádosti obavu z probíhajícího konfliktu na východě Ukrajiny a s tím související zhoršenou bezpečnostní situaci v místě

jejího bydliště i nepřátelské chování ze strany místních obyvatel na západní Ukrajině. Správní orgán rozhodnutím ze dne 26. 9. 2017 pod č. j. OAM-496/ZA-ZA11-2017 žalobkyni b) mezinárodní ochranu neudělil. Rozhodnutí nabylo právní moci 3. 10. 2017.

8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaného správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Situace na Ukrajině, ze dne 25. 4. 2019, Informaci OAMP – Ukrajina: Náboženská svoboda, ze dne 17. 6. 2019 a Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu, z července 2019.
9. Ze správního spisu se dále podává, že oba žalobci využili práva seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout další důkazy. Žalobci nenavrhli žádné další podklady pro rozhodnutí, proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovili žádné námitky a nechtěli uvést žádné nové skutečnosti.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
11. Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobců, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé žádosti o mezinárodní ochranu. Obě žalobou napadená rozhodnutí obsahují na str. 3 hodnocení situace na Ukrajině. Aktuální situaci v zemi původu porovnal žalovaný se situací, která na Ukrajině panovala v době podání první žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž v podrobnostech odkázal na spisový materiál k příslušnému správnímu řízení a na informace, které shromáždil ve vztahu k posuzovaným žádostem. Zdůraznil také, že dle vyhlášky ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu, považuje Česká republika v současné době Ukrajinu za tzv. bezpečnou zemi původu. Soud považuje odůvodnění rozhodnutí žalovaného, že k relevantní změně v situaci v zemi původu nedošlo, za dostatečné a přezkoumatelné. Jestliže žalovaný ve vztahu k podkladům, z nichž ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině vycházel při posouzení první žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany, odkázal na spisový materiál k příslušnému správnímu řízení, nelze mu nic vytknout. K údajné nové skutečnosti uvedené žalobcem a), že mu v zemi původu hrozí pronásledování kvůli vyhýbání se povinné vojenské službě z důvodu náboženského přesvědčení, byla tato okolnost žalobci a) objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a žalobce tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem posouzení již tehdy, pokud ji považoval za natolik závažnou pro důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. I dle názoru soudu je tedy důsledkem pouze jeho vlastního zavinění, že tato údajná nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení věci mezinárodní ochrany. Žalovaný rovněž zcela přiléhavě poukázal na to, že v pohovoru k první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a) výslovně sdělil, že základní vojenskou službu ve vlasti neabsolvoval ze

zdravotních důvodů, s vyznáním své víry neměl v zemi původu žádné problémy, a uvedl, že na Ukrajině je náboženská svoboda. Také ve vztahu k žalobkyni b) soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že výše uvedené údajné nové skutečnosti, tedy že jejímu manželovi a synovi v zemi původu hrozí pro vyhýbání se povinné vojenské službě trestní stíhání s možností odsouzení k trestu odnětí svobody až do výše 3 let, byly žalobkyni známy již v průběhu správního řízení o její předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a žalobkyně tak měla možnost i povinnost uvést je za účelem posouzení již tehdy, pokud je považovala za natolik závažné pro důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je tedy důsledkem pouze jejího vlastního zavinění, že tyto údajné nové skutečnosti nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobci sdělené údajné nové skutečnosti se netýkají změny situace v zemi původu, důvodů jejich odchodu z vlasti ani jimi prezentovaných problémů, které tam měli mít, ani důvodů, pro něž by měli mít jakékoli obavy v případě návratu do země, tím méně pak svědčících o tom, že by mohli být vystaveni pronásledování z důvodů v § 12 zákona o azylu nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

12. Krajský soud z výše uvedených důvodů žaloby žalobců jako nedůvodné v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24. 03. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně